

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 45(2)(d) Direktive 2004/18/ES ⁽¹⁾ – ki določa: „Vsak gospodarski subjekt je lahko izključen iz postopka oddaje naročila, če: (...) je bil spoznan za krivega zaradi hude poklicne napake, ki je bila dokazana s sredstvi, ki jih naročniki lahko utemeljijo“ – v povezavi s členoma 53(3) in 54(4) Direktive 2004/17/ES ⁽²⁾ razlagati tako, da se lahko kot taka huda poklicna napaka opredeli primer, ko zadevni naročnik razveže ali odpove pogodbo, ki zadeva oddajo javnega naročila, ki jo je sklenil z zadevnim gospodarskim subjektom, ali pa od nje odstopi zaradi okoliščin, za katere odgovarja ta gospodarski subjekt, in je do razveže ali odpovedi pogodbe ali do odstopa od pogodbe prišlo v obdobju treh let pred začetkom postopka za oddajo javnega naročila, vrednost neizvedenega dela javnega naročila pa znaša vsaj 5 % pogodbene vrednosti?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: Če je država članica upravičena uvesti druge razloge za izključitev gospodarskega subjekta iz postopka oddaje javnega naročila, kot so tisti, ki so naštet v členu 45 Direktive 2004/18/ES, o katerih meni, da so upravičeni zaradi varstva javnega interesa, zaradi upravičenih interesov naročnikov ter za ohranitev lojalne konkurence med gospodarskimi subjekti, ali je združljivo s to direktivo in Pogodbo o delovanju Evropske unije, da se iz postopka izključi gospodarske subjekte, ki jim je zadevni naročnik zaradi okoliščin, za katere odgovarja ta gospodarski subjekt, razvezal ali odpovedal pogodbo o oddaji javnega naročila ali pa je odstopil od pogodbe, ki zadeva oddajo javnega naročila, če je do razveže ali odpovedi pogodbe ali pa do odstopa od pogodbe prišlo v obdobju treh let pred začetkom postopka za oddajo javnega naročila in vrednost neizvedenega dela javnega naročila znaša vsaj 5 % pogodbene vrednosti?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 19.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemska) 23. septembra
2011 – D. F. Asbeek Brusse & K. de Man Garabito proti
Jahani BV**

(Zadeva C-488/11)

(2012/C 13/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Gerechtshof te Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: D. F. Asbeek Brusse

K. de Man Garabito

Tožena stranka: Jahani BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba najemodajalca stanovanjskih prostorov, ki zasebniku da v najem stanovanje, šteti za prodajalca ali ponudnika storitev v smislu Direktive 93/13 ⁽¹⁾? Ali se za najemno pogodbo med poslovno dejavnim najemodajalcem in poslovno nedejavnim najemnikom uporablja ta direktiva?
2. Ali to, da je treba člen 6 Direktive 93/13 šteti za normo, ki je enakovredna nacionalnim določbam, ki v nacionalnem pravnem redu veljajo za zavezujoče pravo, pomeni, da so v sporu med zasebniki nacionalne izvedbene določbe o zlorabnih klavzulah zavezujoč predpis, tako da je nacionalno sodišče na prvi in drugi stopnji pristojno in obvezano pogodbeno klavzulo po uradni dolžnosti (in zato tudi v delu, ki ni zajet z očitki) preizkusiti na podlagi nacionalnih izvedbenih določb in ugotoviti ničnost te klavzule, če ugotovi, da je klavzula zlorabna?
3. Ali je združljivo s polnim učinkom prava Skupnosti, da nacionalno sodišče ne izključi uporabe klavzule o pogodbeni kazni, ki jo je treba šteti za nedovoljen pogoj v smislu Direktive 93/13, ampak pogodbeno kazen v skladu z nacionalnimi določbami zgolj zmanjša, če se je zasebnik sicer skliceval na pristojnost sodišča za zmanjšanje pogodbene kazni, ne pa na izpodbojnost klavzule?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29).

**Pritožba, ki jo je 21. julija 2011 vložila Fuchshuber
Agrarhandel GmbH zoper sklep Splošnega sodišča (drugi
senat) z dne 26. septembra 2011 v zadevi Fuchshuber
Agrarhandel GmbH proti Komisiji (T-451/10)**

(Zadeva C-491/11 P)

(2012/C 13/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (zastopnik: G. Lehner, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izvede ustni postopek;
- Evropski komisiji naloži, naj tožeči stranki v 14 dneh plača znesek 2 623 282,31 EUR skupaj s 6 % letnih obresti na znesek 1 641 372,50 EUR od 24. septembra 2007 in 6 % letnih obresti na znesek 981 909,81 EUR od 16. oktobra 2007;
- ugotovi, da mora Evropska komisija tožeči stranki nadomestiti morebitno drugo škodo v zvezi s sklopom KUK459 iz ponudbe z dne 3. septembra 2007 in v zvezi s sklopom KUK465 iz ponudbe z dne 17. septembra 2007;
- ugotovi, da je Evropska komisija dolžna tožeči stranki prek njenega zastopnika povrniti stroške postopka v 14 dneh.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S pritožbo se izpodbija sklep Splošnega sodišča, s katerim je to zaradi neobstoja pravne podlage zavrnilo tožbo za povrnitev škode, ki je tožeči stranki nastala s tem, da Komisija ni nadzorovala pogojev za izvajanje stalnih javnih razpisov za ponovno prodajo žit na trgu Skupnosti, v tem primeru koruze, ki jo je imel madžarski organ za intervencijo.

Pravno mnenje Splošnega sodišča, po katerem Komisiji ni mogoče očitati nezakonitega ravnanja, ni pravilno, ker sodne prakse, ki jo je citiralo Splošno sodišče, ⁽¹⁾ ni mogoče prenesti na obravnavani primer.

V nasprotju z mnenjem Splošnega sodišča iz upoštevnih določb ⁽²⁾ izhajajo, da mora biti za izvajanje stalnih javnih razpisov za ponovno prodajo žit, ki jih imajo organi za intervencijo držav članic, pristojna Komisija. Pri tem ima Komisija pristojnost za odločanje in obveznost nadzora ⁽³⁾. Navedeni organi za intervencijo niso imeli polja proste presoje.

Namen obveznosti nadzora, ki jo ima Komisija, ni le varstvo finančnih interesov Unije, ampak tudi varstvo interesov posameznih gospodarskih subjektov. Z Uredbo 884/2006 ⁽⁴⁾ je obveznost nadzora pojasnjena tako, da vse plačilne agencije vsaj enkrat letno preverijo ustrezno ohranitev in celovitost intervencijskih zalog, pri čemer je treba kopijo poročila o pregledu nato poslati Komisiji. Te določbe so bile v obravnavanem primeru očitno kršene.

To, da Komisija ni izvajala pristojnosti nadzora pred javnim razpisom, ki je predmet spora, je tako kvalificirana in huda kršitev obveznosti.

Poleg tega je Splošno sodišče kršilo postopek s tem, da je navedbe tožeče stranke o dejanskem stanju brez dokaznega postopka opredelilo za nepravilne in da je odločilo brez ustnega postopka.

- ⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 1. januarja 2001 v zadevi Komisija proti Grčiji (C-247/98) in sodba Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2008 v zadevi Italija proti Komisiji (T-224/04).
- ⁽²⁾ Zlasti člena 6 in 24 Uredbe Sveta (ES) št. 1784/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupni ureditvi trga za žita (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 40, str. od 346 do 363).
- ⁽³⁾ Člen 37 Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1)
- ⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 884/2006 z dne 21. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 v zvezi s financiranjem intervencijskih ukrepov s strani Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in knjiženjem postopkov javnega skladiščenja s strani plačilnih agencij držav članic (UL L 171, str. 35).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshofs (Avstrija) 30. septembra 2011 – ÖBB-Personenverkehr AG, drugi stranki: Schienen-Control Kommission in Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

(Zadeva C-509/11)

(2012/C 13/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ÖBB-Personenverkehr AG

Drugi stranki v postopku: 1. Schienen-Control Kommission

2. Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 30(1), prvi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1371/2007 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315 z dne 3. decembra 2007, str. 14) razlagati tako, da lahko nacionalni organ, pristojen za izvrševanje te uredbe, prevozniku v železniškem prometu, čigar ureditev glede nadomestil cene vozovnice ni skladna z merili,